

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

το μνημείο στην είσοδο του χωριού.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΜΑΧΩΝ ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΣΤΑ ΠΛΑΚΑΚΩΝΑ ΚΙΣΑΜΟΥ ΤΗΝ 23-5-1941

Παιδιά κι' είντα νε οι μπαλωτές κι' είνταν το καταχτύπι
στον κάμπο τον Καστελλιανό στσι Κίσαμος τσι μπάντες.
Οι Γερμανοί επέσανε απού τ' αεροπλάνα
και γιουρουντούνε στα χωριά κι' ούλους τσι καταλιούνε
και καθαρίζε ο τόπος μας.

Στσι κούρμπες τσι Κουκουναράς γίνεται πανηγύρι
και ξεφαντώνει το βουνό και σειέται το λαγκάδι
μ' απ' έχει άρματα ας βαστά, κι' απού δεν έχει ας εύρει
κι' οι Γερμανοί προβάλανε.
(Ριζίτικα τραγούδια για τη μάχη της Κρήτης στην Κίσαμο)

Αφορμή για το γράψιμο του παρόντος κειμένου αποτέλεσε η αποστολή από φίλο μου μηνύματος μέσω διαδικτύου στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο μου, με το γνωστό σε όλους μας φωτογραφικό υλικό από την εκτέλεση των είκοσι πέντε (25) αμάχων από τους Γερμανούς στο Κοντομαρί την 2-6-1941, και με την επισήμανση στο κείμενο ότι πρόκειται για την πρώτη εκτέλεση αμάχων στην Κρήτη.

Αναζήτησα παρόμοιες δημοσιεύσεις για το ίδιο θέμα στο διαδίκτυο και σχεδόν σε όλες αναγράφεται πανομοιότυπα ότι πρόκειται για την πρώτη εκτέλεση αμάχων στην Κρήτη.

Από τα παιδικά μου χρόνια είχα ακούσει από τους γεροντότερους κατοίκους της περιοχής που είχαν ζήσει τα γεγονότα της Γερμανικής εισβολής στην Κρήτη ότι η πρώτη ομαδική εκτέλεση αμάχων ήταν στα Πλακάλωνα Κισάμου την 23-5-1941 όπου εκτελέστηκαν τέσσερις άμαχοι και μάλιστα πριν ολοκληρωθεί η κατάληψη της Κρήτης, που επιτεύχθηκε τελικά την 1-6-1941.

Για την εξιστόρηση του χρονικού της εκτέλεσης, και των γεγονότων στην περιοχή μας που προηγήθηκαν και επακολούθησαν αυτή, και των οποίων παρακάτω κάνω περιληπτική αναφορά, εκτός από τη σχετική βιβλιογραφία που αναφέρω στο τέλος αναλυτικά, βασίστηκα κυρίως σε μαρτυρίες ηλικιωμένων ατόμων που έζησαν τα γεγονότα και

άκουσα από τα παιδικά μου χρόνια μέχρι σήμερα, και σε μαρτυρίες απογόνων των εκτελεσθέντων, ενώ η λεπτομερής περιγραφή των γεγονότων στον τόπο της εκτέλεσης προέρχονται από το βιβλίο του Δημήτρη Καρτάκη-Η Κίσαμος στη Μάχη της Κρήτης, και από προσωπική μαρτυρία του νεότερου των διασωθέντων.

Μια εκτέλεση κατά την οποία οι Γερμανοί εισβολείς εκτέλεσαν χωρίς διάκριση αμάχους, ιερωμένους γέροντες και ανάπηρους όχι γιατί τους έβλαψαν, τους σκότωσαν ή τους αντιστάθηκαν αλλά τους εκτέλεσαν εν΄ ψυχρώ για να εκδικηθούν προφανώς την υπερήφανη στάση των κατοίκων της περιοχής της Κισάμου.

«Ο ξεσηκωμός των Κρητικών ενάντια στον καλύτερο στρατό εκείνης της εποχής είναι δύσκολο να κατανοηθεί από όσους δεν γνωρίζουν καλά και αγνοούν την ιστορία τους. Για πολλούς δεν ήταν παρά μια παράλογη αντίδραση επακόλουθο κυρίως της άγνοιας του μεγάλου κινδύνου. Όμως η αλήθεια είναι ότι οι Κρητικοί πολέμησαν τους Γερμανούς έχοντας πλήρη επίγνωση των κινδύνων και το έκαναν γιατί το θεώρησαν βαθύτατο χρέος απέναντι στα παιδιά τους, στους εαυτούς τους και στην ιστορία τους. Πολέμησαν για τον τόπο τους, τη λευτεριά και την αξιοπρέπεια τους και οι περισσότεροι γνώριζαν ποια θα ήταν η έκβαση της Μάχης και δεν έτρεφαν αυταπάτες.» (Τα εντός « » είναι απόσπασμα από το βιβλίο του Δημήτρη Καρτάκη-Η Κίσαμος στη Μάχη της Κρήτης.)

Οι ομαδικές εκτελέσεις των Γερμανών σε βάρος των Κρητικών ουσιαστικά άρχισαν από την πρώτη μέρα της εισβολής στο νησί μας σκοτώνοντας οποιονδήποτε μαχητή αντιστεκόταν ή οποιοδήποτε άμαχο που πίστευαν ότι αντιστάθηκε ή για αντίποινα και εκφοβισμό των Κρητικών. Έτσι από τη πρώτη μέρα (20-5-1941) στο Σταυρωμένο Ρεθύμνου σκοτώνουν κατά την διάρκεια συμπλοκών εννέα άτομα ενώ την επομένη (21-5-1941) στο ίδιο μέρος σκοτώνουν πάλι κατά την διάρκεια συμπλοκών τέσσερα άτομα και την 22-5-1941 στην περιοχή Γιόφυρο στο Ηράκλειο σκοτώνουν έξι άτομα τα οποία είχαν συλλάβει ως αιχμαλώτους κατά την διάρκεια συμπλοκών.

Η πρώτη όμως εκτέλεση καθαρά άμαχου πληθυσμού έγινε την 23-5-1941 στα Πλακάλωνα Κισάμου ως αντίποινα για να εκδικηθούν προφανώς την γενναία αντίσταση των κατοίκων της περιοχής .

Από την πρώτη μέρα της γερμανικής επίθεσης, στην περιοχή μας η αντίσταση των συνεπαρχιωτών μας ήταν ηρωική. Λόχος Γερμανών αλεξιπτωτιστών αποτελούμενος από περίπου 70 άτομα ή κατ' άλλους από περισσότερους, με επικεφαλής τον Υπολοχαγό Μυέρμπ που ρίχνονται τις πρωινές ώρες της 20-5-1941 στον κάμπο της Κισάμου με βαρύ οπλισμό πεζικού για να καταλάβουν το Καστέλι αποδεκατίζονται όλοι, από το 1ο Σύνταγμα Πεζικού (Συνταγματάρχης Ιπποκράτης Παπαδημητρόπουλος), και 200 ένοπλους Κισαμίτες οι οποίοι τους κυκλώνουν ανατολικά από το Καστέλι (ο διοικητής του λόχου και 48 αλεξιπτωτιστές σκοτώνονται και 28 αιχμαλωτίζονται ενώ από τους Έλληνες σκοτώθηκαν 57 και τραυματίστηκαν 62).

Την ίδια μέρα στα Νοχιά οι χωριανοί πυροβολούν και σκοτώνουν ένα Γερμανό αλεξιπτωτιστή από τους δύο που είχαν πέσει στην περιοχή εκτός του στόχου των, ενώ στα Γερακιανά όπου προσγειώνεται ανώμαλα γερμανικό ανεμοπλάνο και σκοτώνονται οι δύο Γερμανοί στρατιώτες, οι κάτοικοι της περιοχής σκοτώνουν και τον τρίτο Γερμανό που επιζεί, και λαφυραγωγούν τον εξοπλισμό των στρατιωτών και του Γερμανικού ανεμοπλάνου.

Την επομένη 21-5-1941 ένα αγγλικό φορτηγό στο οποίο επιβαίνουν όμως Γερμανοί στρατιώτες και ευρίσκεται στα Νοχιά στο σημείο όπου την προηγούμενη μέρα δέχθηκαν την επίθεση οι αλεξιπτωτιστές βομβαρδίζεται από λάθος από δικό τους αεροπλάνο και

διαλύεται.

Όσοι γλύτωσαν βγήκαν στην πάνω μεριά του δρόμου όπου εκτέλεσαν τον ΚΟΥΤΟΥΛΑΚΗ Εμμανουήλ του Αποστόλου μπροστά στη γυναίκα του και τα έξι ανήλικα παιδιά του επειδή τον θεώρησαν υπαίτιο για το φόνο του αλεξιπτωτιστή την προηγούμενη μέρα, πέταξαν μια χειροβομβίδα στο σπηλαιώδη ναό του Αγίου Κωνσταντίνου όπου είχαν βρει καταφύγιο άμαχοι τραυματίζοντας δύο άτομα ενώ στη συνέχεια σκότωσαν τον ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗ Γεώργιο του Ιωάννη και τραυμάτισαν στο πόδι τον ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ Στυλιανό.

Την ίδια μέρα γερμανική αυτοκινητοπομπή με ισχυρή δύναμη Γερμανών στην περιοχή «Κουκουναρά», μετά από τα Πλακάλωνα δέχεται επίθεση από 50 περίπου ενόπλους Κισαμίτες με απαρχαιωμένο οπλισμό, (γκράδες, Μάνλιχερ και ένα οπλοπολυβόλο λάφυρο από την προηγούμενη μέρα) και τους προκαλούν σοβαρές απώλειες.

Κατά τη μάχη σκοτώνονται οι ΠΑΤΕΡΑΚΗΣ Σ. Δημήτριος από τα Νωπήγεια, ΤΖΟΥΤΖΟΥΡΑΚΗΣ Ευτ. Ιωάννης από τα Κωσταδιανά και ΒΑΒΟΥΛΕΣ Π. Δημήτριος από τις Στροβλές.

Τις βραδινές ώρες οι υπερασπιστές των υψωμάτων των Πλακαλώνων αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν από έλλειψη πυρομαχικών και μπροστά στον κίνδυνο να κυκλωθούν από τους Γερμανούς που ήταν πολύ περισσότεροι και διέθεταν μεγάλη δύναμη πυρός.

Την 22-5-1941 γερμανική μοτοσικλέτα δέχεται επίθεση από ενόπλους πολίτες κάτω από τα Πλακάλωνα στην περιοχή του «Σωμαρά τον Κάμπο», και σκοτώνουν δύο Γερμανούς στρατιώτες. Στη συνέχεια οι Γερμανοί στέλνουν ισχυρή δύναμη που συγκρούστηκε με τους ενόπλους οι οποίοι τελικά υποχώρησαν, κατέλαβαν τα Κωσταδιανά και έκαψαν 3-4 σπίτια.

Το απόγευμα της 22-5-1941 Γερμανικός Στρατός στον οποίο είχε ανατεθεί η κατάληψη του Καστελλίου έφθασε στα Πλακάλωνα και διανυκτέρευσε στη θέση «Γυαλιά».

Την 23-5-1941 ξεκινούν από εκεί δύο φάλαγγες Γερμανών κατά του Καστελλίου η μια η μηχανοκίνητη και μεγαλύτερη προς τον Δραπανιά, ενώ η άλλη με 30 περίπου άνδρες πεζή προς τον Κουρφαλώνα. Στο δρόμο τους σπέρνουν τον όλεθρο και τον θάνατο. Όσους συναντούν στο διάβα τους, τους εκτελούν. Η δεύτερη φάλαγγα όταν φτάνει στον Κουρφαλώνα (εργοστάσιο Χατζή) δέχεται επίθεση από ένοπλους Κισαμίτες και χωροφύλακες οι οποίοι κυριολεκτικά τους συνέτριψαν. Όσοι Γερμανοί επέζησαν οπισθοχώρησαν και επέστρεψαν στα Πλακάλωνα. Η κύρια φάλαγγα σταμάτησε την προέλαση της στο Δραπανιά εξαιτίας της αντίστασης που συνάντησε από ενόπλους μέσα και έξω από το χωριό, το οποίο όμως κατέλαβαν και διανυκτέρευσαν σ' αυτό.

Τις πρωινές ώρες της 23-5-1941 οι Γερμανοί συγκέντρωσαν στη θέση «Γυαλιά» των Πλακαλώνων οκτώ άτομα. Έξι από τα Πλακάλωνα και δύο από την Καμάρα Κουμούλη.

Οι Πλακαλωνιώτες ήταν οι Πετράκης Πέτρος ετών 63, Σταυρουλάκης Σταύρος ετών 75, Φανδρίδης Τζανής, Γαλανάκης Μιχάλης, Μπερτάκης Λαμπρινός ετών 85 και ο γιός του Μπερτάκης Κων/νος, ενώ από την Καμάρα Κουμούλη ήταν ο παπά Αντώνης Λιουδάκης ετών 33 και ο Λεμενιτάκης Νίκος ετών 27. Όλους αυτούς τους είχαν συλλάβει στο δρόμο και στα χωράφια, οι δε Πλακαλωνιώτες είχαν παραμείνει στο χωριό και δεν είχαν φύγει μαζί με τα γυναικόπαιδα και τους άλλους χωριανούς τους στα διάφορα κρησφύγετα γιατί ήθελαν να μείνουν να φυλάνε το χωριό, πιστεύοντας ότι δεν θα τους πείραζαν οι Γερμανοί σεβόμενοι την ηλικία τους. Εκεί λοιπόν αφού τους συγκέντρωσαν τους υποχρέωσαν να κάθονται ακίνητοι, και να μην μιλάνε μεταξύ τους, χωρίς όμως να υποψιάζονται το τι θα επακολουθούσε όπως είπαν αργότερα οι επιζήσαντες.

Εν τω μεταξύ όπως προαναφέραμε στα Πλακάλωνα είχαν επιστρέψει όσοι Γερμανοί γλίτωσαν από τον Κουρφαλώνα σε έξαλλη κατάσταση. Ήταν εξαγριωμένοι, φωνασκούσαν, βημάτιζαν νευρικά, χειρονομούσαν και γενικά φαίνονταν αλλόφρονες. Κάτω από αυτές τις συνθήκες μάλλον αποφασίστηκε η εκτέλεση των αμάχων καθ' όσον η αντίσταση των κατοίκων της περιοχής με τα τόσο οδυνηρά και αιματηρά αποτελέσματα για του Γερμανούς, τους δημιούργησε τέτοια σύγχυση ώστε να ξεχάσουν τους κανόνες του πολέμου και να ξεδιπλώσουν το πραγματικό προσώπειό τους το οποίο έμελε να γνωρίσει και η υπόλοιπη Κρήτη τις επόμενες ημέρες.

Όταν άρχισε να σουρουπώνει λοιπόν σήκωσαν τους συλληφθέντες και τους οδήγησαν στην άκρη της κατηφόρας. Εκεί με άγριες φωνές τους έδωσαν να καταλάβουν ότι πρέπει να φύγουν γρήγορα. Μόλις όμως άρχισαν να τρέχουν οι συλληφθέντες στην κατηφόρα και βρέθηκαν σε απόσταση βολής περίπου 10-15 μέτρων άρχισαν να τους πυροβολούν ομαδικά πισώπλατα.

Τον Σταυρουλάκη Σταύρο τον έσπρωξαν οι Γερμανοί, και κύλησε στην πλαγιά για να πέσει νεκρός δεχόμενος πυροβολισμούς λίγο παρακάτω, ενώ κοντά του σκοτώθηκε και ο Πετράκης Πέτρος. Ο παπά Αντώνης Λιουδάκης (πατέρας τεσσάρων ανήλικων θυγατέρων) με τα χτυπητά μαύρα ράσα απετέλεσε εύκολο στόχο για τους Γερμανούς. Ο 85χρονος Μπερτάκης Λαμπρινός μόλις έκανε ορισμένα βήματα έπεσε χάμω, τον πήρε η πλαγιά και κατέληξε στη ρίζα ενός σκίνου σε μικρή απόσταση από τους Γερμανούς. Ο Φανδρίδης Τζανής και ο Μπερτάκης Κωστής βρήκαν μια μικρή χωμάτινη σπηλιά μέσα στο ρυάκι και τρύπωσαν εκεί, αφού μπήκε μέσα πρώτος ο Κωστής και μετά ο Τζανής το κορμί του οποίου έμεινε ακάλυπτο. Ο Γαλανάκης Μιχάλης πρόλαβε και καλύφθηκε πίσω από ψηλούς θάμνους και στη συνέχεια προχώρησε και κρύφτηκε στην κάτω άκρη του ρυακιού, ενώ ο Λεμενιτάκης Νίκος που ήταν νεότερος και πιο σβέλτος έτρεξε γρήγορα και κρύφτηκε στο ρυάκι.

Όταν είδαν ότι δεν ήταν κανένας όρθιος και σταμάτησαν οι πυροβολισμοί τρεις Γερμανοί άρχισαν να κατεβαίνουν τρέχοντας στην πλαγιά. Ο ένας πήγε κατ' ευθείαν και έριξε τη χαριστική βολή στον παπά Αντώνη Λιουδάκη, ο δεύτερος έριξε τις χαριστικές βολές στο Πετράκη Πέτρο και Σταυρουλάκη Σταύρο ενώ ο τρίτος πήγε στο ρυάκι όπου βρήκε τον Τζανή Φανδρίδη τον οποίο πυροβόλησε με το πιστόλι του στο κεφάλι. Ο Τζανής κάλυπτε με το σώμα του τον Κωστή Μπερτάκη που δεν τον είδε ο Γερμανός και έτσι γλίτωσε, μία όμως από τις σφαίρες που κτύπησαν το κεφάλι του Τζανή σφηνώθηκε στη φτέρνα του. Την ώρα που έδυε ο ήλιος και η ορατότητα είχε μειωθεί αρκετά ο Γαλανάκης Μιχάλης βγήκε από τα ρυάκι αλλά αμέσως δέχθηκε πυκνά πυρά αλλά τελικά κατάφερε να διαφύγει και να απομακρυνθεί, ενώ και ο Λεμενιτάκης Νίκος ξετρύπωσε και αυτός αλλά ο Γερμανός που είχε εκτελέσει τον Τζανή δεν είχε φύγει ακόμα και τον πυροβόλησε αρκετές φορές αλλά όπως προείπαμε ήταν σβέλτος, τον βοήθησε και η διαμόρφωση του εδάφους και απομακρύνθηκε αμέσως. Τον γέρο Λαμπρινό αν και είχε κρυφτεί κοντά τους περιέργως δεν τον αναζήτησαν για να τον αποτελειώσουν. Μετά που νύχτωσε σύρθηκε στην πλαγιά, απομακρύνθηκε και πήγε σε μια σπηλιά που ήταν κρυμμένοι οι χωριανοί όπου τους εξιστόρησε τι είχε συμβεί. Το ίδιο έκανε και ο γιος του Μπερτάκης Κωστής.

Στις 25-5-1941 τρεις ηλικιωμένοι και άοπλοι συγχωριανοί του παπά Αντώνη ξεκίνησαν από το χωριό τους για να τον αναζητήσουν ζωντανό η πεθαμένο, στο δρόμο όμως μεταξύ Καλυδωνίας-Νοχιών συνάντησαν Γερμανούς οι οποίοι αναίτια πυροβόλησαν και σκότωσαν τους Λιουδάκη Στέλιο και Χατζηδάκη Μανόλη ενώ κρύφτηκε και γλύτωσε ο Παρασκευάκης Γιάννης.

Αυτός ήταν και ο τραγικός επίλογος της πρώτης εκτέλεσης αμάχων στην Κρήτη.

Οι Γερμανοί τελικά κατέλαβαν το Καστέλι την 25-5-1941 αφού σχεδόν το είχαν ισοπεδώσει μετά από τετραήμερους βομβαρδισμούς από την 21 έως 24-5-1941.

Οι εκτελέσεις συνεχίστηκαν καθ' όλη τη διάρκεια της μάχης της Κρήτης. Την 24-5-1941 σκοτώνουν επτά άτομα στον Αλικιανό, τέσσερα στον Πλατανιά και επτά άτομα στον Κακόπετρο (έξι γυναίκες και ένα παιδί τριών ετών), και την 26-5-1941 εννέα άτομα στο Γαλατά. Επίσης εκτελέσεις αμάχων κατά την διάρκεια της μάχης έγιναν σε όλη την Κρήτη όπως στο Ηράκλειο στην περιοχή που σήμερα είναι το ΠΕΠΑΓΝΗ όπου σκότωσαν δέκα άτομα, στο Δραπανιά και αλλού.

Την 31-5-1941 έφυγαν και οι τελευταίοι Άγγλοι από την Κρήτη και την 1-6-1941 είχε ολοκληρωθεί η κατάληψη της από τους Γερμανούς. Από την επομένη άρχισαν πλέον «επίσημα» τα αντίποινα σε βάρος του άμαχου πληθυσμού με καταστροφές και ομαδικές εκτελέσεις.

Την 2-6-1941 εκτελούν στον Αλικιανό έξω από την εκκλησία της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού σαράντα δύο άμαχους πατριώτες, στον Κυρτομάδω είκοσι τέσσερις άμαχους πατριώτες, στην Αγιά δώδεκα άμαχους πατριώτες, στο Πατελάρι εννέα άμαχους πατριώτες στο Κοντομαρί είκοσι πέντε άμαχους πατριώτες. (Η γνωστή σε όλους μας εκτέλεση από τις φωτογραφίες που τράβηξαν οι ίδιοι οι Γερμανοί).

Την 3-6-1941 καταστρέφουν ολοκληρωτικά τη Κάντανο και σκοτώνουν όσους αμάχους βρίσκουν στην περιοχή. (Μάλιστα τοποθετούν και πινακίδα «Εδώ υπήρχε ή Κάντανος...») Τα εγκλήματα τους συνεχίστηκαν σε ολόκληρη την Κρήτη και καθ' όλη τη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής χωρίς ποτέ να δώσουν λόγο σε κανένα και κυρίως χωρίς ποτέ να πληρώσουν και να λογοδοτήσουν πουθενά.

Οι Γερμανοί λόγω της αλαζονείας τους δεν μπόρεσαν να κατανοήσουν πως και οι άλλοι λαοί είχαν δικαίωμα στην ελευθερία και πως οι Κρητικοί είχαν το δικαίωμα να υπερασπιστούν την πατρίδα τους.

Τους ήταν ακατανόητο, πως ολόκληροι στρατοί διαλύθηκαν μπροστά στη δύναμη τους και αυτοί οι «ψωροπερήφανοι» Κρητικοί αυθαδίαζαν και αντιστάθηκαν στη δύναμη και τη δόξα του Γ' Ράιχ.

Εκείνοι που υποστηρίζουν και γράφουν ότι η πρώτη ομαδική εκτέλεση αμάχων στην Κρήτη είναι του Κοντομαρί στις 2-6-1941, δεν έχουν υπόψη τους την εκτέλεση των Πλακαλώνων.

Το έτος 1993 κατασκευάστηκε στην είσοδο των Πλακαλώνων, από την Κοινότητα Νοχιών περικαλλές μνημείο προς τιμή των εκτελεσθέντων, των πεσόντων της μάχης της 21-5-1941, και των δύο εκτελεσθέντων στα Νοχιά, τα αποκαλυπτήρια του οποίου έγιναν το έτος 1995.

Βιβλιογραφία

- 1.-Γενικό Επιτελείο Στρατού- Η μάχη της Κρήτης- Αθήνα 1967
- 2.-Δημήτρης Καρτάκης-Η Κίσαμος στη Μάχη της Κρήτης- Αθήνα 1991
- 3.-Ι.Δ.Αναστασάκης-Κρητικό Μαρτυρολόγιο -Χανιά 1998
- 4.-Κρητικό Πανόραμα-Η μάχη της Κρήτης -Αθήνα Μάρτιος-Μάιος 2011
- 5.-Μαρτυρίες κατοίκων της περιοχής που έζησαν τα γεγονότα και μαρτυρίες των απογόνων των εκτελεσθέντων
- 6.-Προσωπικό μου αρχείο

Μανόλης Σπανουδάκης
Γερακιανά Κισάμου
Τηλ. 6944471858
E-mail : emspanudakis1@yahoo.com
Φωτογραφίες των εκτελεσθέντων

παπά Αντώνης ΛΙΟΥΔΑΚΗΣ

Πέτρος ΠΕΤΡΑΚΗΣ

Σταύρος ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ

Τζανής ΦΑΝΔΡΙΔΗΣ